

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt III. Vetus esse Catholicorum Principum studium ad hæresis & schismatis exstirpationem, aliquot exemplis ostenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

Epist. 163.

dam, cum ad nos transeant, ficti sunt; non est iam hoc nostrum, sed Dei iudicium. Et tamen quidam (inquit Augustinus) cum ficti putarentur, quoniam iussionis ad nos terrore transierat, tales postremo in nonnullis tentationibus inuenti sunt, ut quibusdam veteribus praeferrentur. Num ergo nihil agitur, cum instanter agitur? Neque enim solis humanis terroribus murus durae consuetudinis expugnatur per Ecclesiae Principes, sed etiam diuinis auctoritatibus & rationibus, fides atque intelligentia mentis, per eiusdem Ecclesiae pastores atque doctores instruitur.

CAPVT IIII.

*Vetus esse Catholicorum Principum Studium ad haeresis
& schismatis extirpationem, aliquot
exemplis ostenditur.*

NON igitur nos ad idem semper (ut iste ait) saxum impingimus, cum nitimur extirpare vi atque terroribus, id quod est in cordis penetralibus altè reconditum. Non enim arma sola sunt ad terrorem in Ecclesia Dei (quae parua & imbellis initio ad hoc creuit, ut & terrae Principes haberet pro eius honore & integritate suis armis decertantes) sed doctrina quoque caelestis parata est, qua instruantur atque sanentur, quicumque instrui se & sanari patientur. Quin potius & verus illi saxum haereticorum impingunt, qui hoc censent fieri non licere, quod in Ecclesia Dei contra haereticos & schismaticos fieri coepit, posteaquam Ecclesiam Catholicam & Romanam, Imperatorum sceptris venerata sunt. Constantinum enim clariss. Imperatorem constat contra partem Donati seuerissimam legem tulisse; quem imitati filij eius, similia ipsi quoque decreuerunt, Christi regnum aduersus haereticorum insolentissimos impetus, legitimo suae potestatis vsu defenderunt. Valenti-

lentinianus & Theodosius Manichæos è ciuitate expellendos, vltimoque tradendos supplicio iudicarunt: A Valentiniano & Martiano in Apollinaristas, exilij pœna, cū omnium facultatum amissione, lege decreta est: in qua & illud adiungitur, vltimo etiam supplicio eos coërcendos esse, qui illicita docere tentauerint. Sed & Constantini epistola est, in qua præcipit, vt si quisquam Arii libros celasse comperiat, & non repentè prolatos igne cōsumpsisse, mortis supplicio subiaceat. Multo quoque post, cū varia per Græciam hæreses grassarentur, Iustinianus Christiana prudentia Reipublicæ consulens, legem promulgauit, ne qui essent vsquam intra sui fines Imperij pagani aut hæretici, concessis tamen illis ad conuersionem trium mensium inducijs. Posterius quoque Romani Imperatoris Michaelis pius in hæreticos zelus apparuit, hoc est, in Manichæos, qui tum Pauliciani vocabantur; & Antigiarios, qui eodem tempore Phrygiam & Lycaoniam impleuerant; & Iconoclastas, quorum ea tempestate, non viruletas modò noxij dogmatis disseminations, verum etiam arma & insultus violentos ad orthodoxæ fidei subuersionem Catholici formidabant. Quid arma Pipini memorem? quid Caroli Magni, aduersus Longobardos Arianos in Italia commorantes, sedique Apostolicæ & Ecclesiasticæ dignitati vehementer infestos? Sic enim Ecclesiæ matri suę pijam olim Imperatores seruire consueuerunt. Hoc vt ei præstaret obsequium aduersus Eutychianorum rabidam insolentiam, Leonem Imperatorem Leo Pontifex literis suis vehementer est adhortatus: Debes enim, ait, Imperator incunctanter aduertere, regiam potestatem tibi non solum ad mundi regimen, sed maximè ad Ecclesiæ præsidium esse collatam; vt ausus nefarios comprimendo, & quæ bene sunt statuta defendas, & veram pacem his quæ sunt turbata restituas. Cumque Martiani Augusti

*Vide Codice
de S. Trinit. &
fide Cathol.*

*Tripart. hist.
lib. 2. cap. 5.*

*Apud Paulum
Dionysium
lib. 16.*

*In Miscellu, sive
apud Paulum
Diac. lib. 24.*

Epist. 75.

gusti iussu Eutyches exularet pro impietatis suæ meritis, & tamen in ipsis damnationis suæ locis multa aduersus Catholicam integritatem blasphemiarum desperatiùs venena profunderet; scripsit idem Pontifex Imperatori, plenum esse rationis, vt eum ad longinquiora iuberet ac secretiora transferri. Denique nisi hoc Regum esset officium, cùm sceleratos alios, tum maximè impios, quorum in religione crimen est grauiissimum, è medio dissipare, eaque ratione efficere, quod alij precibus atque obsecrationibus à Domino impetrare contendunt, vt tranquillam & quietam vitam agamus in omni pietate & castitate: non diceret in Prouerbij Salomon: Dissipat impios Rex sapiens, & incuruat super eos fornicem; triumphum videlicet de ijs feliciter reportans. Et scriptum quidem est ab illo ipso Salomone, regium thronum clementia roborati. Sed scriptum etiam illud est ab eodem: Abominabiles Regi, qui agunt impiè, quoniam iustitia firmatur solium. An igitur nos ad vetus saxum impingimus, qui hoc fieri ex Dei verbo licere, & cùm res postulat, debere putamus, quod & pientissimi sæpè fecerunt Reges, & vt facerèt, sanctissimi Pontifices rogauerunt, si fecissent, Episcopi doctissimi probauerunt?

1. Tim. 2.

Prou. 20.

Prou. 16.

CAPVT V.

Antiquam esse hæreticorum & schismaticorum querimoniam de legum seueritate, cum aliquot eorum argumentis

AN non ipsi potiùs ad veterum hæreticorum vtus (vt antea quoque diximus) saxum impingunt? Illi enim, cùm premi se ab seculari potestate sentirent, omnis generis argumenta cõquirere soliti erant, quibus id nefas esse demonstrarent. Exstant apud diuum Augustinum Donatistarum argumenta cõplura, &

*Lib. 2. contra
litteras Peti-
liani, cap. 84.*